

รายงานการสอบสวนโรคอาหารเป็นพิษในพนักงานโรงงานภายหลังรับประทานอาหารในงานเลี้ยงประจำปี

อ. ศรีมหาโพธิ อ.ปราจีนบุรี ระหว่างวันที่ 17 – 19 ธันวาคม 2550

(*Outbreak Investigation of Food Poisoning among factory workers after dinner in Annual celebration of the factory, Srimahaphot Distric, Prachinburi province, December 17 -19, 2007*)

สุรินทร์ สืบซึ้ง อัญชลี มงกุฎทอง

Surin Suebsuing Unchalee Mongkodthong

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปราจีนบุรี

Prachinburi Provincial Health Office

✉ surin.s@pho.in.th

ความเป็นมา

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปราจีนบุรี ได้รับรายงานทางโทรศัพท์จากโรงงานผลิตอาหาร ในวันที่ 17 ธันวาคม 2550 เวลา 08.30 น. ว่าพบผู้ป่วยอาหารเป็นพิษ เข้ารักษาที่แผนกพยาบาลประจำโรงงาน จำนวน 60 ราย และส่งเข้ารับการรักษาต่อที่โรงพยาบาลศรีมหาโพธิ จำนวน 30 ราย (นอนพักรักษาเป็นผู้ป่วยใน 1 ราย) และโรงพยาบาลโสธรเวช 304 จำนวน 30 ราย (นอนพักรักษาเป็นผู้ป่วยใน 4 ราย) ด้วยอาการปวดท้อง ถ่ายเป็นน้ำมากกว่า 5 ครั้ง อ่อนเพลีย และคลื่นไส้ อาเจียน ภายหลังจากรับประทานอาหารเช้าในงานเลี้ยงประจำปีในวันที่ 16 ธันวาคม ทีมเฝ้าระวังสอบสวนเคลื่อนที่เร็ว (SRRT) ระดับจังหวัด อำเภอ และตำบล ร่วมกันออกสอบสวนและควบคุมโรคในพื้นที่ดังกล่าว ในช่วงวันที่ 17 – 19 ธันวาคม 2550

วัตถุประสงค์

1. เพื่อยืนยันการวินิจฉัยและการระบาด
2. ศึกษาลักษณะการเกิดโรคตามบุคคล เวลา และสถานที่
3. ค้นหาปัจจัยเสี่ยงและวิธีการถ่ายทอดโรค
4. กำหนดแนวทางควบคุม และป้องกันการระบาดของโรค

วิธีการศึกษา

ศึกษาระบาดวิทยาเชิงพรรณนา และระบาดวิทยาเชิงวิเคราะห์ โดยมีขั้นตอนการศึกษา ดังนี้

การศึกษาระบาดวิทยาเชิงพรรณนา (Descriptive study)

โดยรวบรวมข้อมูลผู้ป่วยที่มารับการรักษาที่โรงพยาบาลจากเวชระเบียนผู้ป่วย ค้นหาผู้ป่วยรายใหม่เพิ่มเติม (Active case finding) โดยกำหนดนิยามผู้ป่วย คือ ผู้ที่มาร่วมงานเลี้ยงประจำปีของโรงงานผลิตอาหาร อำเภอศรีมหาโพธิ ในวันที่ 16 ธันวาคม 2550 เวลา 17.00 น. และมีอาการถ่ายเหลว หรือถ่ายเป็นน้ำ ร่วมกับอาการตั้งแต่ 1 อาการขึ้นไป ดังนี้ คลื่นไส้ อาเจียน ปวดท้อง และมีไข้ ในวันที่ 17 - 19 ธันวาคม 2550 ตรวจสอบสุขภาพผู้ประกอบอาหาร ตรวจสอบการปนเปื้อนเชื้อในผู้สัมผัสอาหาร เครื่องมือและภาชนะที่ใช้ในการประกอบและรับประทานอาหาร สํารวจสุขภาพิบาลอาหารและน้ำ สิ่งแวดล้อมในโรงแรม โรงงาน และเก็บตัวอย่างส่งตรวจเพาะเชื้อ

การศึกษาระบาดวิทยาเชิงวิเคราะห์ ใช้รูปแบบ Cross-sectional study

ในกลุ่มผู้ที่มาร่วมงานเลี้ยงประจำปี ของโรงงานผลิตอาหาร อำเภอศรีมหาโพธิ ในวันที่ 16 ธันวาคม 2550 เวลา 17.00 น. และพักอยู่ในโรงงาน ระหว่างวันที่ 17 - 19 ธันวาคม 2550 โดยมีนิยามผู้ป่วย เช่นเดียวกับการศึกษาระบาดวิทยาเชิงพรรณนา

ผลการสอบสวนโรค

ข้อมูลทั่วไป

โรงงานผลิตอาหารที่อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ผลิตขนมปัง ขนมเค้ก เยลลี่ เวเฟอร์ และอื่น ๆ มีพนักงานทั้งหมด 800 คน ทำงาน 3 shift พนักงานโรงงานส่วนใหญ่พักอาศัยที่บ้านพักโรงงาน และพักบริเวณใกล้โรงงาน ในอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ทางโรงงานจัดงานเลี้ยงเป็นประจำทุกปี และปีนี้ได้ใช้บริการโต๊ะจีนจากโรงแรมในอำเภอศรีมหาโพธิ รวม 110 โต๊ะ สำหรับ 720 คน มีอาหาร 8 รายการได้แก่

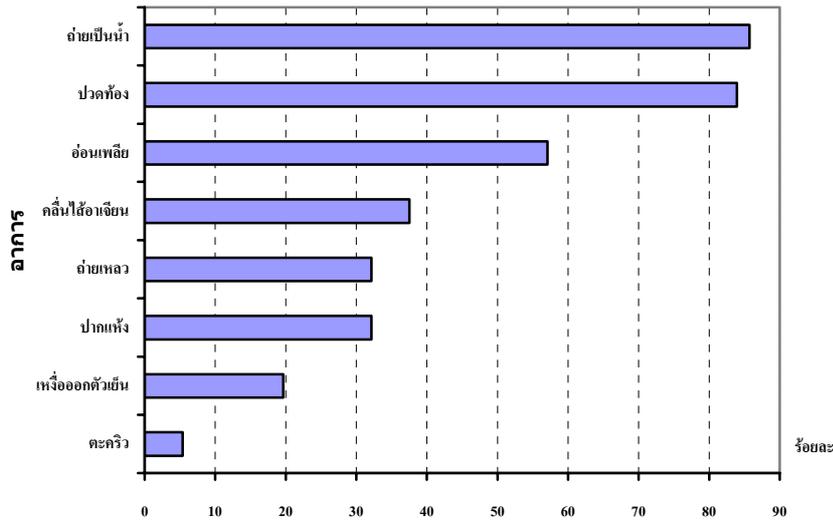
1. ออเดิร์ฟ	5. ปลาทับทิมนึ่งมะนาว
2. ซุปกระเพาะปลาน้ำแดง	6. ต้มข้าวหมูมิตร (อาหารทะเล)
3. ไก่อบยอดผัก	7. ข้าวผัดหมูแดง
4. ยำรวมมิตร (อาหารทะเล)	8. ผลไม้ตามฤดูกาล

ส่วนน้ำดื่มเป็นน้ำอัดลม และน้ำเปล่าขวดขาวขุ่น เริ่มรับประทานอาหารเวลา 17.00 น. มีผู้ประกอบอาหารรวม 11 คน และอาหารถูกปรุงประกอบที่โรงแรม

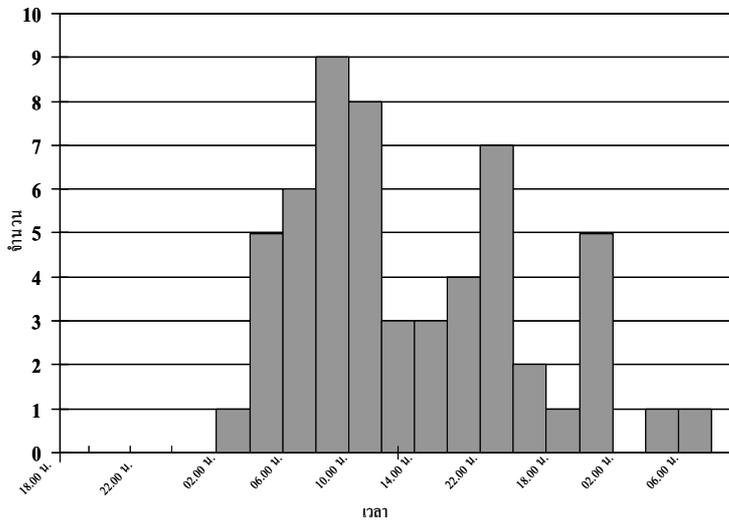
ผลการศึกษาระบาดวิทยาเชิงพรรณนา

ในช่วงที่ทำการสอบสวนโรค มีคนงานอยู่ที่โรงงานเพียง 83 คน เนื่องจากพนักงานส่วนใหญ่กลับบ้านในช่วงก่อนปีใหม่ และพนักงานที่อยู่ทั้งหมดให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์ เป็นผู้ที่มีอาการป่วย 56 คน (อัตราป่วยร้อยละ 67.5) อัตราส่วนเพศชายต่อเพศหญิงเท่ากับ 1 : 1.9 เท่า อายุต่ำสุด 19 ปี สูงสุด 50 ปี อายุเฉลี่ย 31.4 ปี อาการและอาการแสดง พบว่ามีอาการถ่ายเป็นน้ำมากที่สุด ร้อยละ 85.7 รองลงมาคือ ปวดท้อง ร้อยละ 83.9 อ่อนเพลีย ร้อยละ 57.1 คลื่นไส้ อาเจียน ร้อยละ 37.5 เป็นผู้ป่วยใน 5 ราย ร้อยละ 8.9

รูปที่ 1 อาการของผู้ป่วยอาหารเป็นพิษที่เกี่ยวข้องกับการรับประทานอาหาร
โต๊ะจีนในงานเลี้ยงประจำปี โรงงานผลิตอาหาร อำเภอศรีมหาโพธิ

รูปที่ 2 จำนวนผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วง จำแนกตามเวลาเริ่มป่วย ของผู้ป่วยที่ร่วมรับประทาน
อาหารงานเลี้ยงประจำปี

ตารางที่ 1 จำนวนผู้ป่วยอุจจาระร่วงในกลุ่มพนักงาน โรงงานผลิตอาหารและความสัมพันธ์ จำแนกตามชนิดอาหาร

รายการอาหาร	กินอาหารที่สงสัย			ไม่กินอาหารที่สงสัย			PR*	Adjusted OR**
	ป่วย	ไม่ป่วย	Prevalence (%)	ป่วย	ไม่ป่วย	Prevalence (%)		
ออเดิร์ฟ	33	12	73.3	23	15	60.5	1.2 (0.9-1.7)	-
ยำรวมมิตรทะเล	53	6	89.3	3	21	12.5	7.2 (2.5-20.8)	27.9(4.4-176.6)
ต้มยำรวมมิตรทะเล	47	4	92.2	9	23	28.1	3.3 (1.9-5.7)	12.4(1.8-86.4)
ปลานึ่งมะนาว	46	4	92.0	10	23	30.3	3.0 (1.8-5.1)	4.9(0.8-29.7)
ไก่ต้มพริก	34	11	75.6	22	16	57.9	1.3 (0.8-6.4)	-
กระเพาะปลา	34	13	72.3	22	14	61.1	1.2 (0.9-1.6)	-
ข้าวผัด	26	5	83.9	30	22	57.7	1.5 (1.1-1.9)	0.7(0.1-5.8)
ผลไม่รวม	24	10	70.6	32	17	65.3	1.1 (0.8-1.5)	-

* Prevalence ratio

** ใช้ Multiple logistic regression โดยใส่ตัวแปรเฉพาะยำรวมมิตรทะเล ต้มยำรวมมิตรทะเล ปลานึ่งมะนาว และข้าวผัด

ผู้ป่วยรายแรกเริ่มป่วยในวันที่ 17 ธันวาคม 2550 ตั้งแต่เวลา 03.00 น. รายสุดท้ายเริ่มป่วยวันที่ 18 ธันวาคม 2550 เวลา 06.00 น. รวมระยะเวลาเริ่มป่วยของผู้ป่วยรายแรกถึงรายสุดท้ายห่างกัน 27 ชั่วโมง

ช่วงเวลาที่พบผู้ป่วยมากที่สุด คือ ช่วงเวลา 08.00-09.00 น. ของวันที่ 17 ธันวาคม 2550 มีผู้ป่วย 6 คน ระยะฟักตัวเฉลี่ย 15 ชั่วโมง ระยะฟักตัวสั้นที่สุด 10 ชั่วโมง และระยะฟักตัวยาวที่สุด 37 ชั่วโมง พิจารณาลักษณะการกระจายโรคตามเวลาพบว่า เข้าได้กับการระบาดแบบแหล่งโรคร่วม (COMMON SOURCE)

ผลการศึกษาระบาดวิทยาเชิงวิเคราะห์

พบว่าผู้ที่รับประทานอาหารประเภทยำรวมมิตรทะเล ต้มยำรวมมิตรทะเล ปลานึ่งมะนาว และข้าวผัด มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดโรคมมากกว่าผู้ที่ไม่ได้รับประทาน 7.2 เท่า 3.3 เท่า 3.0 เท่า และ 1.5 เท่า ตามลำดับ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95.0 แต่เมื่อควบคุมตัวแปรกวนโดยการทำ Multiple logistic regression พบว่า ยำรวมมิตรทะเล และต้มยำรวมมิตรทะเล ยังคงมีความสัมพันธ์ต่อการเกิดโรคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยเพิ่มความเสี่ยง 27.9 เท่า และ 12.4 เท่า ตามลำดับ ในขณะที่ปลานึ่งมะนาวก็ค่อนข้างมีความสัมพันธ์กับการป่วยโดยผู้ที่รับประทานมีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคมมากกว่าผู้ไม่รับประทานครึ่งเท่า แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษาทางห้องปฏิบัติการ

การตรวจเพาะหาเชื้อโดยเก็บวัตถุดิบตัวอย่างส่งตรวจ

1. เก็บตัวอย่างอาหารสดก่อนปรุงประกอบและอาหารที่ปรุงเสร็จแล้วส่งตรวจ จำนวน 9 ตัวอย่าง พบเชื้อแบคทีเรีย *Vibrio parahaemolyticus* จำนวน 1 ตัวอย่าง คือ ปลาหมึกสด ซึ่งใช้ทำปลาหมึกมะนาว
2. เก็บตัวอย่าง rectal swab ผู้ปรุงอาหารและผู้ป่วย รวมทั้ง swab มือผู้ปรุงอาหาร จำนวน 52 ตัวอย่าง พบเชื้อแบคทีเรียจาก rectal swab ผู้ป่วย *Vibrio parahaemolyticus* จำนวน 1 ตัวอย่าง
3. ผลการตรวจหาโคลิฟอร์มแบคทีเรีย (SI-2) จากมือผู้สัมผัสอาหาร เครื่องมือหรือภาชนะที่ใช้ในการประกอบอาหารและใช้รับประทานอาหาร ได้ผลลบทั้งหมด ซึ่งอาจเชื่อได้ว่าไม่มีการปนเปื้อนของโคลิฟอร์มแบคทีเรีย
4. เก็บตัวอย่างน้ำดื่ม น้ำใช้ และน้ำแข็ง ตรวจเพาะเชื้อไม่พบแบคทีเรีย

ผลการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม

สถานที่เตรียมอาหารเป็นห้องครัวของโรงแรมที่ตั้งอยู่ห่างจากงานเลี้ยงประมาณ 150 เมตร ภายในครัวมีการจัดวางสิ่งของไม่เป็นระเบียบ ผู้เขียนเก็บอาหารสดมีการแยกตู้เย็นวางระหว่างอาหารประเภทผักและเนื้อสัตว์ แต่การจัดวางอาหารประเภทเนื้อสัตว์ ไม่มีจัดวางแยกใส่ถาดระหว่างเนื้อแต่ละประเภท เช่น เนื้อสัตว์ทะเล กุ้ง หอย และปู ถูกวางชิดกับเนื้อสัตว์ประเภทปลา หมู และไก่ สำหรับอาหารที่ปรุงสุกแล้วใส่ถาดเตรียมเสิร์ฟ ไม่มีภาชนะปิดให้มิดชิดระหว่างรอเสิร์ฟ

อาหารที่สงสัยได้แก่ ยำรวมมิตร ต้มยำทะเล มีขั้นตอนการปรุงและการเตรียม คือ กุ้ง หอยแมลงภู่ มีการนำไปลวกและนำมาปรุงกับเครื่องปรุง เมื่อเสร็จแล้วนำมาบรรจุใส่ถุงพลาสติก มัดปากถุงจนแน่นใส่รถเข็นนำไปตั้งบริเวณจัดเลี้ยง รอการตักใส่จานเสิร์ฟ นาน 1 ชั่วโมงสำหรับต้มยำรวมมิตรทะเล ตักใส่หม้อรอเสิร์ฟนานเช่นเดียวกับรายการยำ ผู้ร่วมรับประทานในงานเลี้ยงแจ้งว่า เนื้อสัตว์ทะเล อาทิ กุ้ง หอยแมลงภู่ ในอาหารประเภทยำและต้มยำมีลักษณะไม่สด เนื้อค่อนข้างยุ่ย และเศษ ส่วนเนื้อปลาหมึกมีลักษณะไม่สุกทั่วทั้งตัว

น้ำดื่ม น้ำใช้ และน้ำแข็ง ที่ใช้ในงานเลี้ยงไม่ผ่านมาตรฐาน น้ำดื่ม ซื้อมาจากร้านค้านอกโรงแรม น้ำใช้และน้ำแข็ง ของโรงแรมผลิตน้ำใช้ภายในโรงแรม จากการปั้มน้ำจากบ่อผิวดินแล้วส่งผ่านเครื่องฟอกคลอรีนอัตโนมัติที่ไม่มีการเฝ้าระวังมาตรฐานคลอรีนตกค้าง หลังฟอกคลอรีนแล้วส่งน้ำผ่านท่อประปาไปที่เครื่องกรอง หลังจากนั้นส่งไปพักไว้ที่บ่อพักบริเวณใต้ถุนโรงแรม นับว่ามีระบบเปิดที่จุดดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นจึงปั้มน้ำขึ้นถังพักสูง เพื่อรอจ่ายไปตามท่อประปาภายในโรงแรม

มาตรการควบคุมป้องกันโรค

1. ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารของโรงแรม ได้แนะนำการปรับปรุงตามหลักสุขาภิบาล

- สถานที่ปรุงอาหาร อ่างล้างอาหาร วัตถุดิบ ชั้นวางอุปกรณ์ ของใช้ ชั้นวางอาหารที่ปรุงเสร็จแล้วพร้อมเสิร์ฟ ควรจัดให้เป็นระเบียบและทำความสะอาดสม่ำเสมอ และจัดวางแยกถาดระหว่างเนื้อแต่ละประเภท

- น้ำใช้ประกอบอาหารและน้ำผลิตน้ำแข็ง ถ้าใช้น้ำบ่อผิวดินผลิตเองต้องปรับปรุงคุณภาพ และเฝ้าระวังปริมาณคลอรีนตกค้างในน้ำให้มีมาตรฐานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

- อาหารปรุงสุกแล้ว ควรใส่ภาชนะที่มีฝาปิด

2. แนะนำสุขศึกษาแก่พนักงานโรงงานผลิตอาหาร เรื่องการป้องกันโรคอุจจาระร่วง ตามหลักสูตรวิชาส่วนบุคคล โดยเน้นการรับประทานของร้อน ซ้อนกลาง และการล้างมือที่ถูกต้อง

ปัญหาและข้อจำกัดในการสอบสวนโรค

การศึกษารุ่นนี้ไม่สามารถทราบจำนวนผู้ป่วยได้ทั้งหมด เพราะส่วนใหญ่พนักงานจะกลับบ้านต่างจังหวัดหลังงานเลี้ยงเพราะเป็นวันหยุดช่วงปีใหม่ จึงไม่สามารถสัมภาษณ์พนักงานที่กลับบ้านไปแล้วได้ จึงเก็บข้อมูลได้เฉพาะพนักงานที่อาศัยอยู่ในโรงงานเท่านั้น

อภิปรายผล

การระบาดของโรคอาหารเป็นพิษครั้งนี้ น่าจะมีสาเหตุมาจากเชื้อ *Vibrio parahaemolyticus* ซึ่งสัมพันธ์กับการรับประทานยำรวมมิตรทะเล ต้มยำรวมมิตรทะเล และน่าจะรวมถึงปลาหมึกมะนาว เนื่องจากทั้งอาการ อาการแสดง และระยะฟักตัวเข้าได้กับเชื่อดังกล่าว รวมถึงการที่อาหารที่เป็นปัจจัยเสี่ยงเป็นกลุ่มอาหารทะเล และยังมีกรพบเชื้อทั้งในผู้ป่วยและตัวอย่างอาหาร ซึ่งเชื้อ *Vibrio parahaemolyticus* ปกติจะพบในอาหารทะเล ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีมีอาการถ่ายเป็นน้ำและปวดท้อง มีระยะฟักตัว 12 - 24 ชั่วโมง ระยะฟักตัวสั้นสุด 4 ชั่วโมงยาวสุด 96 ชั่วโมง¹ ในขณะที่การเกิดโรคในครั้งนี้มีระยะฟักตัวเฉลี่ย 15 ชั่วโมง ระยะฟักตัวสั้นที่สุด 10 ชั่วโมง และระยะฟักตัวยาวที่สุด 37 ชั่วโมง

โดยทั่วไปในการระบาดของโรคอาหารเป็นพิษจากเชื้อ *Vibrio parahaemolyticus* มักจะตรวจพบเชื้อในผู้ป่วยหลายราย แต่ในครั้งนี้ผลการทำ rectal swab จากผู้ป่วยพบเชื้อ *Vibrio parahaemolyticus* เพียง 1 ราย เนื่องจากผู้ป่วยเป็นผู้ทำ Rectal Swab เอง มีเพียง 1 รายที่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขได้เข้าไปทำให้จึงได้พบเชื้อในผู้ป่วย ในส่วนของอาหารที่น่าจะเกี่ยวข้องกับการเกิดโรคเป็นที่น่าสนใจว่า ภายหลังจากการควบคุมตัวแปรจากโดยใช้ multiple logistic regression แล้วพบว่า ยำรวมมิตรทะเล มีความสัมพันธ์กับการเกิดโรคมามากที่สุด รองลงมาคือ ต้มยำรวมมิตรทะเล ซึ่งเข้ากันได้กับธรรมชาติของโรค เนื่องจากอาหารประเภทยำมักจะผ่านความร้อนไม่นานทำให้ไม่สุกสนิท ร่วมกับการตั้งทิ้งไว้ในอุณหภูมิห้องภายหลังปรุงเสร็จแล้วเป็นเวลา 1 ชั่วโมง เชื้อจึงยังสามารถแบ่งตัวสร้างสารพิษซึ่งก่อให้เกิดการป่วยได้ ส่วนต้มยำจะผ่านความร้อนนานกว่า อย่างไรก็ตาม การที่พบว่าอาหารทะเลมีลักษณะค่อนข้างเปื่อย

อยู่ อาจสัมพันธ์กับการเก็บอาหารในอุณหภูมิไม่เหมาะสมในช่วงเตรียมอาหารก่อนการปรุง ซึ่งพบได้บ่อยในเหตุการณ์ที่มีการปรุงอาหารปริมาณมาก เช่น งานเลี้ยง ทำให้ปริมาณเชื้อตั้งต้นสูงต้องใช้ความร้อนนานกว่าปกติ ในขณะที่อาหารทะเลบางชนิดมีเปลือกแข็ง เช่น หอยปู ทำให้อาจจะสุกไม่ทั่วถึงเช่นกัน ปกติเชื่อนี้ต้องใช้ ความร้อนประมาณ 70 องศาเซลเซียส นาน 15 นาที จึงจะทำลายเชื้อได้ การศึกษานี้พบเชื้อแบคทีเรีย *Vibrio parahaemolyticus* จากตัวอย่างปลาหีบซึ่งเป็นปลาน้ำจืด และจากผลการศึกษาล้างแควดล้อม ผู้เขียนเก็บอาหารสดการจัดวางอาหารประเภทเนื้อสัตว์ไม่มีจัดวางแยกใส่ถาดระหว่างเนื้อแต่ละประเภท เช่น เนื้อสัตว์ทะเล กุ้ง หอย และปู ถูวางชิดกับเนื้อสัตว์ประเภทปลา หมู และไก่ ซึ่งอาจจะมีการปนเปื้อนได้ในระหว่างเก็บ นอกจากนี้ผลการศึกษา Cross-sectional study พบความสัมพันธ์ระหว่างการรับประทานปลาหีบกับการเกิดโรคถึงแม้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจเป็นจากการที่เชื้อมีปริมาณน้อยเนื่องจากการปนเปื้อนมาจากอาหารชนิดอื่นทำให้มีความสัมพันธ์กับการเกิดโรคระดับหนึ่งแต่ไม่มากพอที่จะทำให้มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อจำกัดสำคัญของการศึกษารุ่นนี้คือ พบพนักงานเพียง 83 ราย จากทั้งหมด 800 ราย ทำให้ไม่สามารถทราบจำนวนผู้ป่วยทั้งหมดรวมทั้งอัตราป่วยที่ได้ก็อาจเป็นได้ทั้งสูงหรือต่ำกว่าความเป็นจริง อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษาเชิงวิเคราะห์ที่พบว่าเกิดการเกิดโรคสัมพันธ์กับการรับประทานอาหารทะเล ก็น่าจะพอเชื่อได้ว่าผลการศึกษาที่ได้ไม่เบี่ยงเบนไปจากสิ่งที่ควรจะเป็น

สรุปผลการสอบสวนโรค

เกิดการระบาดของโรคอาหารเป็นพิษจากเชื้อ *Vibrio parahaemolyticus* ซึ่งเกิดจากการรับประทานอาหารประเภทยำรวมมิตรทะเล คัมยำรวมมิตรทะเล ในงานเลี้ยงประจำปี ทีมเฝ้าระวังสอบสวนเคลื่อนที่เร็ว (SRRT) ได้ให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการและพนักงานในโรงงานที่เกิดการระบาดเพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมและพฤติกรรมในการบริโภคอาหารที่ปลอดภัย ไม่พบผู้ป่วยรายใหม่เพิ่มเติมภายหลังการเฝ้าระวังผู้ป่วย 1 สัปดาห์

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการโรงพยาบาลศูนย์เจ้าพระยาอภัยภูเบศร เจ้าหน้าที่สาธารณสุขอำเภอศรีมหาโพธิ์ เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลโสธรราชเวช ผู้บริหารพนักงานโรงแรมและโรงงาน ที่ให้ความร่วมมือในการสอบสวนโรคครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. ไพโรจน์ อุ่นสมบัติ, ประพันธ์ เชิดชูงาม. เวชศาสตร์ป้องกัน. มหาวิทยาลัยมหิดล. คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล. ภาควิชาเวชศาสตร์ป้องกันและสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สหประชาพานิชย์. 2532.
2. Heyman David, Control of communicable disease manual . 18th edition. Washington C. American Public Health Association; 004:123,124-125,508-512.
3. Rob Lake, Risk Profile : *Vibrio parahaemolyticus*. New Zealand. New Zealand Safety Authority; 2003:14-15.

ข่าวประชาสัมพันธ์

คณะกรรมการฯ ได้เปิดเวทีให้ผู้สนใจส่งบทความวิชาการ/ผลการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกัน ควบคุมโรค เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในรายงานเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา ประจำสัปดาห์ และฉบับผนวก (Supplement) ของสำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค โดยกำหนดหลักเกณฑ์ การส่งบทความวิชาการ / ผลการศึกษาวิจัยดังนี้

ลักษณะรูปแบบทางวิชาการที่จะตีพิมพ์

1. บทความวิชาการ จำนวนไม่เกิน 3 หน้ากระดาษ เอ 4 ประกอบด้วย บทนำ ซึ่งอาจมีวัตถุประสงค์ก็ได้ เนื้อหา สรุป และเอกสารอ้างอิง (ถ้ามี)
2. การสอบสวนโรค จำนวนไม่เกิน 5 หน้ากระดาษ เอ 4
3. การศึกษาวิจัย จำนวนไม่เกิน 5 หน้ากระดาษ เอ 4
4. แนวทาง/ผลการวิเคราะห์การเฝ้าระวังโรค จำนวนไม่เกิน 5 หน้ากระดาษ เอ 4

หัวข้อ 2 – 4 ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ภาษาไทย – อังกฤษ บทนำ วัตถุประสงค์ วิธีการ ผลการศึกษา อภิปราย/วิจารณ์ ข้อเสนอแนะ เอกสารอ้างอิง จำนวนไม่เกิน 15 ฉบับ ตารางหรือรูป จำนวนไม่เกิน 3 ตาราง/รูป รายงานโดย ชื่อผู้เขียน หน่วยงาน ภาษาไทย – อังกฤษ ถ้าเป็นผลการศึกษาวิจัย ต้องมีบทคัดย่อประกอบ

5. งานแปล ประกอบด้วย หนังสือ/เอกสารที่แปล ชื่อผู้แปล เนื้อหาที่แปล จำนวนไม่เกิน 3 หน้า กระดาษ เอ 4

ลักษณะตัวหนังสือ ในรูปแบบความใช้แบบอักษร Angsana UPC ขนาด 16 ถ้าตาราง ใช้แบบอักษร Angsana UPC ขนาด 14

การส่งต้นฉบับ ส่งแผ่นดิสก์พร้อมกับต้นฉบับจริง จำนวน 1 ชุด หรือ ส่ง E-mail พร้อมแนบไฟล์บทความที่จะลงตีพิมพ์ พร้อมทั้งแจ้งสถานที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของเจ้าของเรื่อง เพื่อที่คณะกรรมการจะติดต่อได้ และส่งมาที่

กลุ่มงานเผยแพร่ สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค E-mail : wesr@windowslive.com โทรศัพท์ 0-2590-1723 โทรสาร 0-2590-1730